

[Landbrugsministeren]

Devalueringsevinsten – det har vi altid sagt, og det fastholder vi – vil i 1980 betyde en merindtægt for landbruget på fra 2 til 4 pct., også når den særskat, som der er talt om, er taget i betragtning. Det fastholder Jordbrugsøkonomisk Institut i øvrigt også. Der er i det seneste halvår gennemført en devaluering ikke alene i december, men også tidligere, som også har givet højere priser.

Endvidere siger hr. Halvgaard, at skal dansk landbrug leve op til landbrugsbetænkningens forudsætninger om en 3 pct.s stigning pr. år, skal der føres en anden politik. Det har dansk landbrug gjort godt og vel, endda meget godt og vel: i de seneste fire-fem år har man mere end levet op til landbrugsbetænkningen om en forhøjelse af den animalske produktion. Vi skulle gerne have gennemført en landbrugspolitik, der gør, at man også i fremtiden lever op til denne mål-sætning.

Westh (S):

Jeg skal knytte nogle enkelte kommentarer til nogle af de taler, der har været. For det første i anledning af, at hr. Øllgaard var så forholdsvis negativ over for det forslag, landbrugsministeren er kommet med til gældssaneringsordning. Hvis hr. Øllgaard ønsker at trække behandlingen af dette forslag ud, er det i hvert fald meget stærkt imod de interesser, som Landbrugsrådet så sent som i går præciserede over for min folketingsgruppe, og bl.a. fordi Landbrugsrådet lægger stor vægt på det, håber jeg, vi kan få et positivt arbejde om lovforslag nr. L 152 og få det gennemført i en fart.

Hr. Grove sagde, at han kunne have ønsket sig, at venstre også havde set problemerne, som han åbenbart har, noget tidligere, og sagde, at krisen har været under optræk i lang tid. Det er meget interessant at læse i Fyns Amtsavis for den 12. marts 1980, hvor forhenværende landbrugsminister hr. Niels Anker Kofoed siger: »Dansk landbrug var i efteråret på vej ind i en omkostningsklemme, fordi eksportpriserne ikke steg.« Og lidt senere: »Der var derfor i sommerens og efterårets løb indgående overvejelser i gang i landbrugsministeriet om, hvordan man skulle klare problemerne.« Når man sammenholder det med det svar, hr. Niels Anker Kofoed gav her i folketinget den 31. august 1979,

Folketingstidende 1978–79, sp. 13118: »Det er derfor min opfattelse, at der ikke i den foreliggende situation er noget, der gør det påkrævet at overveje yderligere støtteforanstaltninger fra statens side«, så må man vist sige, at sommeren er faldet temmelig sent for hr. Niels Anker Kofoed i år, i hvert fald hvis man skal tro på det, han siger den 12. marts 1979 til Fyns Amtsavis. Så vil jeg gøre opmærksom på, at da hr. Niels Anker Kofoed selv refererede til sine bemærkninger den 31. august 1979, da gjorde han det ikke korrekt, da talte han om »øjeblikkelige«, men det står rent faktisk ikke i det, hr. Niels Anker Kofoed sagde i august måned 1979.

Hr. Grove siger desuden, at dansk landbrug bliver drænet for kapital gennem en lang række skatteordninger. Det mener vi ikke er korrekt at sige. Det er måske rigtigt, at der er det problem, at man dræner dansk landbrug for kapital, men så er det den genfinansiering, der skal finde sted ved hvert generationsskifte, der er et langt større problem, som vi måske skulle underkaste en nøjere drøftelse ved en anden lejlighed.

Hr. Tang Sørensen siger, at forslaget om gældssaneringsordning skader mere, end det gavner. Det tror jeg er en interessant udtalelse for landbrugets organisationer, så ved de i hvert fald, hvordan deres egne forslag bliver bedømt i fremskridtspartiet, og kan være klar over, at de ikke skal hente hjælp dér.

Hr. Bjørn Poulsen fra SF var inde på en lang række interessante betragtninger, bl.a. kom han vist også til at sige, at landbruget burde interessere sig noget mere for ØD-tanker. Jeg synes egentlig også, at SF skulle have gjort det i december måned 1979; så havde vi måske været lidt bedre stillet i dag.

Fru Janne Normann sagde, at sunde landbrug skulle bevares måske igennem en rentesubsidieordning uden at belaste statskassen for meget. Det synes jeg faktisk var en meget positiv udtalelse, og den vil vi gerne være med til at overveje. Personlig kunne jeg tænke mig, at vi skulle drøfte, om forskellige kreditinstitutioner gennem deres reservefondskapital kunne være med til at finde en rentesubsidieordning. Man kan sige, at deres reservefonde er til stede for at imødegå tab, men det ville måske være positivt, hvis de i stedet for kunne være med til at forebygge eventuelle tab og tvangsauktioner ved at være med i en rentesubsidieordning, og det vil